

את רובו תורתו שב מפי דודו, הג"ר סענדר מרגליות אב"ד סטאנוב, מגולי ואדיiri אותו דור דעה, כמו"כ ינק מפי הגה"ק הידוע רבינו יצחק אייזק הכהן מקארץ בעל "ברית כהונת עולם". ובהסתמכו בספר חדשני הלכות להמחריים שיפ עם ביאור להגאון ר' מרדכי מרדווש צצ"ל כתוב על הגרא"ם מרדווש "אלוף נועורי" ומשמעותו שהוא משומע לקחו.

כך צמח והיה רבינו עד מהרה לארז לבנוו בתורת הנגלה, ולא פחות מכך גם כ" Ari בMASTERIS", אשר נהירין לו כל שבילי תורה הסוד וכתבי האריז"ל.

בבראץ העיר

את אהלו הקבוע תקע רבינו בעיר בראי המטעירה, שם איווה למושב לו אביו הגאון באחרית ימיו, אולם הוא סייר בכל כוחו לקבל עליו את עול הרבנות. בכך המשיך הוא את דרכו של זקינו הגאון בעל "תבטאות سور", אשר שנא את הרבנות עד הקצה, וכל ימיו התחרט על שהיה בנוויריו רב בקהילה הובנוב.

כמוهو אף רבינו, הוא התרחק מלקלל עליו על רבנות כלשי, ולעומת זאת שלח ידו במסחר, שרתה סייעתא דשמי באמשי ידיו, וכך נתחדו על שולחנו תורה וגדרלה במקום אחד, הוא עצמו משך את ידו מלנהל את ענייני המסחר ועליהם ניצח שותפו עתיר הנכסין רב שמעון דיזשע, ההצלחה האירה להם פנים במשyi ידים וכן נתרנן רבינו בעושר כביר ומופלג, אולם רבינו עשה את עשרו طفل ואת תורתו עיקר, עשו זה שימוש בידיו אך ורק כדי שרת על מנת לשבת על התורה ועל העבודה מתוך מנוחה והרחבת הדעת ועל מנת לפזר צדקה לעניים ביד רחבה, אולם הוא עצמו התמסר כל כלו ללון בעומקה של הלכה בבייחמ"ד שהקים על יד ביתו, תל תלפיות הפך רבנו לכל גדויל הדור שהשכימו לפתחו, בכדי לקבל הימנו פסקי דין והלכה חתוכה וברורה, אף הוא השיב להם כידו הגדולה וכייד ה' הטובה עליו, ותשובותיו הלא הן כתובות על ספרו הגדול "בית אפרים".

כשמן הטוב

שמו של רבינו התפשט והוא לטוב בכל אפסיס, גם במדינות וארצות הרחוקות יצאו לתהילה מוניטיו המהוללים, גדויל הדור ההוא בכל מקום שם חרדו לקראתו, והתייחסו בהערכת קודש לכל הגה וניב שיצא מפיו, ומביניהם יצוין במיוחד יחסו הנלהב של רבן של ישראל בדורו רשכבה"ג בעל